

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!

[nederlandsdagblad](https://www.nederlandsdagblad.nl)

04-11-2016

SARAH BLOM • OUDERENPSYCHOLOOG ND.NL/OPINIE

36 keer per dag naar het toilet willen

EEN PLASCONTRACT IS BIZAR. MAAR REALISEREN WE ONS OOK DAT ER IN HET VERPLEEGHUIS MENSEN ZIJN DIE 36 KEER PER DAG NAAR HET TOILET WILLEN?

Woensdag werd ik als ouderenpsycholoog gebeld door de Telegraaf. Men wilde graag mijn mening weten over het zogenaamde ‘plascontract’. Als ouderenpsycholoog heb ik over veel zaken een mening, met name over het reilen en zeilen in het verpleeghuis. Maar een contract waarin een verpleeghuis – in dit geval in Hellevoetsluis – afspraken heeft gemaakt over het aantal keren dat je naar de wc mag, kende ik niet. Interessant woord, wie heeft deze term in het leven geroepen? Is het de familie, die zich kritisch heeft geuit over de omgang met zijn of haar naaste? Of het management van Careyn, waaronder dit verpleeghuis valt? Het woord heeft Nederland in ieder geval op zijn kop gezet.

heel eerlijk

Maar heel eerlijk: in het verpleegtehuis komt het voor dat een bewoner 36 keer per dag naar het toilet wil. Het moge duidelijk zijn dat dit niet haalbaar is. Een verzorgende kan iemand niet 36 keer naar het toilet brengen en dus wordt er een overleg gepland om te onderzoeken welke betekenis achter dit gedrag schuilgaat: is iemand depressief, wat de onrust deels verklaart? Is het een schreeuw om aandacht, die zijn uitweg vindt in de toiletgang (want pas dan word ik gehoord), is er sprake van een traumatische gebeurtenis in het verleden die het gedrag kan verklaren?

Zorg leveren is maatwerk en een plascontract waarin men drie keer per dag naar het toilet mag, is geen maatwerk. Drie keer per dag is inhumain, ethisch niet pluis.

onder het tapijt

Maar ligt het eigenlijke probleem niet veel dieper? Is de maatschappij wel klaar voor het verpleeghuis? Ik denk van niet. Vreemd gedrag, moeilijk gedrag, schaamtevol gedrag, het komt allemaal voor. Mensen die de hele dag roepen, schreeuwen, naar het toilet moeten, voorwerpen verzamelen, huilen, claimen, agressief zijn. Het hoort er allemaal bij.

We zullen dit moeten accepteren. Wij allemaal. Pas wanneer de maatschappij hiervan doordrongen is en ons beeld overeenkomt met de werkelijke situatie, kunnen we werken

aan de broodnodige acceptatie van dit gedrag. Zullen we alsjeblieft stoppen met het wegpoetsen en onder het tapijt schuiven van bizar gedrag. Zodat de verzorgenden op verjaardagfeestjes ook weer durven te vertellen dat ze in de zorg zitten, zonder zich voor hun prachtige beroep te schamen. Verzorgenden beschikken over vaardigheden om te signaleren wanneer een bewoner naar het toilet moet en kunnen hier tijdig op inspringen. Daar hebben zij geen plascontract voor nodig.

Als iemand 36 keer per dag naar het toilet moet, zijn zij het die samen met familie onderzoeken hoe vaak het wél haalbaar is om iemand naar het toilet te brengen (bijvoorbeeld ieder half uur een toiletronde). Samen. Want drie keer per dag is inhumain. Een blaas laat zich niet temmen en afwijkend gedrag laat zich niet normaliseren door een wurgcontract. <